

170
16/7/72
"Αφοβοί, λοιπόν; Μάλιστα, αφοβοί άέναντι σε όποιονδήποτε και σε όσηδήποτε
τε αντίδραση. Αφού έχουμε πάρει την απόφαση να εφαρμόσουμε στη ζωή μας
τό νόμο του Θεού, θα πρέπει να έχουμε προϋπολογίσει και την αντίδραση.

Προσοχή όμως! Αυτό δέν σημαίνει, ότι σώνει και καλά πρέπει να προνα-
λούμε έχθρότητες. Ένώ θα πρέπει να είμαστε πραγματικά αφοβοί, ταυτόχροτως
έχουμε υποχρέωση να άποφεύγουμε κάθε τι, που είναι προκλητικό ή προσβλη-
τικό διά τους άλλους. Αντιβώς, έπειδή διεξάγουμε μία μάχη, γι' αυτό πρέπει να
να κίνουμε όσο τό δυνατόν πιο πολλή οικονομία στις δυνάμεις μας.

"Ας πάρουμε πάλι τό παράδειγμα αυτό που είχαμε και στο παρσμένο ση-
μειώμα μας: Τόν τρόπον της ψυχαγωγίας μας. Να ακολουθήσουμε τό δινώμας δρό-
μο, σύμφωνοι. Αλλά αυτό δέν πρέπει να έχει ως συνέπεια να έξαιρεθούμε
τους άλλους.

41
Πώς θα τους έξηρεθίσουμε; "Αν παραδείγματος χάριν, μας καλέσουν να πα-
με κάπου, όπου έρεϊς πρόνομε, ότι δέν θα είναι σύμφωνο με τή γραμμή που έ-
χουμε χαράξει. Θα πρέπει βέβαια έρεϊς να μη πάμε. Ο τρόπος όμως που θα ό-
ποιούσουμε τήν πρόταση μπορεί να είναι καλός, αλλά είναι δυνατόν να εί-
ναι και κακός, έτσι που να έξηρεθίσει αυτούς που μας προσκαλούν. "Αν λόγου
χάριν δειχθούμε υπερίψανοι, αυτό μπορεί να τους πειράξει πρόγμα που δέν
είναι σωστό. "Αν δηλαδή ο τρόπος μας είναι σάν να τους λέει: "Με βλέπετε;
'Εγώ δέν είμαι σάν και σός. Σεις έπειδή δέν ακολουθεϊτε τόν δρόμο μου εί-
σθε σάν σικυλίκια μπροστά μου. Αληθινά σός συχαίνουμε". "Αν φερθούμε έτσι
τότε οί άλλοι θα πειραχθούν και με τό δόνημα τους. Ένώ αν άκοντούσαμε με
σταθερότητα αλλά και με ταπεινώση, είναι ένδεχόμενο ο τρόπος μας, να είχε
στούς άλλους πιο μεγάλη επίδραση. "Οπ' τήν ίδια τήν άρνησή μας, να λάβουμε
μέρος στη διασκέδαση.

"Επίσης αν άκοντούσαμε με νευρινότητα και θυμούς, πάλι θα είχαμε άσχη-
μο αποτέλεσμα, γιατί αυτό θα πείραζε τους άλλους. Τό ίδιο θα συνέβαινε αν
είχαμε μέσα μας πειραχθή όπ' τήν πρότασή τους και τούς άκοντούσαμε κινη-
μένοι. Αυτό θα προκαλούσε και σέμεινους αντίστοιχο σ'όθημα, που θα οδηγούσε
σε λογομαχίες και τσανώματα.

Γι' αυτό θα πρέπει να προσέξουμε πολύ τόν τρόπο μας, όταν προκείται
να επιμένουμε σ'ερίά καλή άπόφασή μας. Η καλωσύνη και ή άγάπη, συνδεδεμένες
με τή δόναμη και τή σταθερότητα χαρακτήρος, μπορούν να κυριέψουν άνδρα
και τό πιο δυσκολόκαρτα φρούρια. Μία ιστοριοϋλα που είναι πραγματικό γε-

...ὅς μὲν τὸ δαίτη καὶ καθαρόν.

...καὶ πορὶ, λέγει, σὺ μὲν πόλη τῆς Ἀρεσκίης ἕνας νέος φαρμακοποιὸς ἀνοίξε
 φαρμακείον. Αὐτὸ ἔκαμε ἀνωκέντω τὸν πόλη φαρμακοποιὸν, ποὺ μέχρι τότε ἦταν ὁ μό-
 νος μέσα στήν πόλη. Ἀπ' τὸ θυμὸ του, ὁ πόλη φαρμακοποιὸς νὰ κατηγορῇ τὸν καινούργιον
 καὶ γι' αὐτὸν καὶ γὰρ τὰ φάρμακά του. Ὁ καινούργιος τὰ ἔραθε, θύμως καὶ αὐτὸς
 μὲ τὴ σειρά του, καὶ ἀποφάσισε νὰ τοῦ κόμη μήνυση ἐπὶ συνοφαντίᾳ. Πῆγε, λοιπόν,
 στὸν καλύτερο δικηγόρο μέσα στὴ πόλη τοὺς γιὰ νὰ τοῦ ἀναθέσῃ τὴν ὑπόθεσιν. Ἐ-
 κεῖνος, ἀφοῦ ἀκουσε τὴν ἱστορίαν, ἀντὶ νὰ κόμη τὴν μήνυση, τοῦ εἶπε: "Δὲν προσπα-
 θεῖς μὲ τὴν καλωσύνη; Ὁ νέος φαρμακοποιὸς ἦταν ἀρετὰ φρόνιμος, καὶ τὸν ἀ-
 κούσε. Τὴν ἄλλη μέρα μερικοὶ ἀπ' τοὺς πελάτες του τοῦ διηγήθησαν τί εἶχε πάλι
 ξεφουρνίσει ἐναντίον του ὁ πόλη φαρμακοποιὸς. Ἐκεῖνος, ἀφοῦ τοῦς ἀκούσε μὲ
 ἡρεμία, ἀρχίσε μὲ πολὺ εἴηλο νὰ δικαιολογῇ τὸν ἀρχαιότερό του συνάδελφο καὶ νὰ
 τὸν ἐκαινῇ μὲ τὰ κολλήτερα λόγια, σὺν νὰ ἦταν ὁ στενώτερος φίλος του. "Ὁ πόλη
 φαρμακοποιὸς αὐτὸς κατέληξε, "ὅς εἶναι γιὰ μᾶς τοὺς νεωτέρους ἕνα φανερό πα-
 ράδειγμα. Ὅς εἶμαι εὐτυχής, ἂν μαρτέω νὰ τοῦ μοῖδω". Αὐτὸ εἰπὼν καὶ ἄλλες φο-
 ρές. Φυσικῶς τὰ καλά λόγια τοῦ νέου φαρμακοποιοῦ δὲν ἀργήσαν νὰ πῶνε στὸ αὐτὸ
 τοῦ ἄλλου, ποὺ τώρα ἐκεῖνος καὶ βιαζόταν νὰ συνομιλήσῃ τὸ νέο του συνάδελφο καὶ
 νὰ τὸν βοηθήσῃ στὴ σταδιοδρομίᾳ του.

Ἡ ἱστορία αὕτη δὲν φανερώνει ὅμοιον τὴ δύναμιν τῆς καλωσύνης, ἀλλὰ καὶ
 κατὰ ἄλλοι: Ὅσο εἶναι ἀπαραίτητο νὰ ἀναγνωρίζουμε καὶ νὰ διακηρύττουμε ὅ, τι
 καλὸ ἔχει ὁ ἄλλος. Ὅταν μὲ χαρὰ ἐξυμῶνουμε τὸν ἄλλον περισσότερο ἀπὸ τὸν ἑ-
 αὐτό μας, τότε ὑπάρχει μεγαλύτερη πιθανότης νὰ τὸν κερδίσουμε καὶ στὸ ζήτημα
 ποὺ ὑστερεῖ. Ἐποῖ, ἄλλως τε, δὲν συμπεριφερόταν καὶ ὁ Κύριος μὲς πρὸς τοὺς ἁ-
 μαρτωλοὺς; Τοῦς ἐβρόντο περιφρονοῦσε; Ἀγάπη καὶ καλωσύνη τοὺς ἔδειχνε. Ἀς τὸν
 μιμηθούμε, λοιπόν, καὶ ἐμεῖς.

Ὁ πατήρ Ἰερώνυμος